

[Mere the Due Jensen]

pengeinstitutter, og det gøres også med den redegørelse, som regeringen og SF vedtog skulle gennemføres. Derfor må jeg sige, at vi også afviser beslutningsforslag nr. B 35.

Rahbæk Møller (SF):

Både ministeren og regeringspartierne ordførere kritiserede SF for ikke at have taget forslagene tilbage. Det kom ikke bag på os – det var vi orienteret om på forhånd – men jeg vil sige efter at have hørt debatten, at jeg er glad for, at vi ikke tog dem tilbage, for jeg synes, der blev trukket nogle linjer op her, som er vigtige.

Hvad angår de borgerlige ordførere, var der nogle ret tydelige forskelle på det, vi hørte fra den side.

Fru Pernille Sams slog fast, at der skal være risiko for at gå konkurs. Ja, men sagen er jo, at hver gang der har været en bankskandale under den borgerlige regering, greb den borgerlige regering selvfølgelig ind, for man kan nok lade en bank gå konkurs – dér er jeg meget enig i fru Pia Gjellerups skelnen – men man kan ikke lade bankens kunder undgælde. Og Indskydergarantifonden hjælper altså ikke, hvis en erhvervsdrivende eller for den sags skyld en lønmodtager får sin kassekredit indfrosset i månedsvis; det kan man ikke overleve med. Derfor vil man – og det gælder også Venstre og De Konservative, som også gjorde det – gå ind og gøre et eller andet, når der er sådan en katastrofe.

Først da Venstre og De Konservative var ude af regeringen, kunne de lige pludselig unddrage sig et ansvar, da det gjaldt Varde Bank. Men det er første gang, og det ville ikke være sket, hvis vi stadig væk havde haft Venstre og De Konservative i regeringen; det tør jeg godt garantere for. Så turde de ikke have gjort det.

Problemet er, hvem der så skal gøre det. I den forbindelse er jeg fuldkommen enig med fru Pernille Sams. Det har udviklet sig til, at det er staten, der skal bære det, og det er uheldigt. Der er ikke nogen af os, der ønsker, at staten skal være sikkerhedsnet under bankerne. Men der står også i forslaget, at det skal vi have over på de private banker. Det står i øvrigt ikke kun i forslaget, men også i aftalen mellem regeringen og SF, at det er de private banker, der skal bære det.

Dermed kommer jeg ind på et spørgsmål – der er rejst mange gange i debatten – nemlig at

SF åbenbart har meget stor tillid til Finanstilsynet. Nej, vi har ikke specielt stor tillid til Finanstilsynet, men vi har heller ikke specielt stor mistillid til det. Det er ganske svære afgørelser, de har, og det er svært for os andre virkeligt at sætte os ind i, om det, de gjorde på et vist tidspunkt, var rigtigt eller forkert.

Men det centrale er, at i samme øjeblik det bliver den private bankverden, der skal bære omkostningerne, kan vi være sikker på, at de private bankfolk er gode medspillere, når det drejer sig om at give Finanstilsynet den kompetence, det skal have, hverken mere eller mindre. Derfor er det også af den grund meget centralt, at det er den private bankverden, der skal bære omkostningerne.

Hr. Erik Larsen kunne ikke lide, det hed en spekulationskomité; det lød ikke godt i hans øren. Det forstår jeg godt, for dér er vi inde på en stor ideologisk forskel mellem Venstre og SF. For nogle år siden havde vi hele det dér matadorspil, som fru Kirsten Jacobsen kaldte det, hvor folk spillede matador med andre menneskers penge. Vi havde yuppier, og vi havde spekulationer alle vegne.

Det var for en stor dels vedkommende mennesker, som tilhører Venstres bagland om ikke direkte Venstre. Og det var i hvert fald ikke vores holdning, at det var sådan, det skulle foregå. Derfor er det naturligt, at vi ønsker at få undersøgt, hvad det er for mekanismer, der har skabt dette samfund.

Nu er det gudskelov for en tid døet ud, fordi man har brændt fingrene. Men det kan jo komme igen, og derfor er det vigtigt at få undersøgt, hvad det er, og hvad vi kan gøre for at undgå, at samfundet udvikler sig til et rent kasino.

Her er der selvfølgelig en ideologisk forskel mellem Venstre og SF, og det bør der også være.

I den forbindelse er jeg glad for, at Fremskridtspartiet til gengæld er enig med SF. Fremskridtspartiet ønsker efter fru Kirsten Jacobsens opfattelse heller ikke, at samfundet skal udvikle sig til et rent kasinosamfund, hvor det bedre kan betale sig at spille for andre folks penge end at investere i noget fornuftigt og produktivt. Jeg skal i det hele taget takke fru Kirsten Jacobsen for udtalelsen.

Her vil jeg vende tilbage til fru Pia Gjellerup, der ikke forstod, hvorfor vi har fremsat